

med den velhavende Gaardmand. Jeg glæder mig over den Udtalelse, fordi det er en Erkendelse af Rigtigheden af vort Standpunkt i det Spørgsmaal, og det ærede Medlem er jo selv Lærer og er nøje kendt med den Sag, her foreligger. Vi skulle altsaa op til 1,200 Kr. plus Bolig og Brændsel for at naa til, at Læreren bliver ligestillet med den velstillede Gaardmand. Men det er ikke Flertallets Mening at komme op dertil. Vi have altsaa Ret i vor Paastand om, at der er langt tilbage, inden man naar til at faa opfyldt selv en saa gammel Bestemmelse som Frederik den Sjettes om Lærerens Ligestilling med Gaardmanden. Det glæder mig altsaa, at et Medlem af Flertallet i denne Sal ønsker, at vi skulle op til 1,200 Kr. som Begyndelsesløn med Tillæg af Bolig og Brændsel, før vi have opfyldt denne Bestemmelse i Frederik den Sjettes Lov. Og jeg er glad ved, at vi i vort principale Forslag netop have taget det Standpunkt: 1,200 Kr. i Begyndelsesløn, som det ærede Medlem erkender som det rette Maal.

Det ærede Medlem ønskede, at Staten skulde være fri for at udrede Bidrag til Lønforhøjelsen, og begrundede dette med, at Statens Skatteindtægter ikke vare særlig retfærdige, thi Statens Indtægter komme bl. a. fra Toldindtægterne. Jeg er enig med det ærede Medlem om, at Statens Indtægter ikke hvile paa nogen retfærdig Basis. Det er en i høj Grad uretfærdig Maade, paa hvilken de Penge tilvejebringes, der ligge i Statskassen. Men naar Stillingen nu en Gang er saaledes — og vi formaa jo ikke at forandre Statens Oprævningsmaade her, naar der er Tale om Læreronninger —, forekommer det mig, at man til Trods for dette alligevel bør kræve, at Statens Kasse, som er vor fælles Kasse, hele Landets Kasse, som alle Kommuners Beboere yde deres Bidrag til, er det naturlige Sted, fra hvilket vi hente Bidrag til at opfylde de Formaal, man har ude omkring i Kommunerne, og hvis Opfyldelse i dette Øjeblik bebyrder Kommunerne med Udgifter, der ere i høj Grad følelige. Og jeg vil sige, at vi Socialdemokrater ville hellere have Statens Penge anbragte til Forbedring af Skolelærernes Løn og til Udvikling af Undervisningen fremfor at anvende dem paa den Maade, hvorpaa de nu anvendes, at de kastes ud til Militarisme og andre unyttige Formaal.

Det ærede Medlem for Skjoldelev talte saa videre om Rengøringsvederlaget, og det glædede mig, at han ogsaa paa dette Omraade, i hvert Fald i sine Udtalelser,

gav os Socialdemokrater Medhold, idet han hævdede, at det Vederlag, der var fastsat af Flertallet, var for ringe, og at det var i høj Grad uheldigt paa ny at paalægge Lærerne denne Rengøringsgerning. Det samme gælder det ærede Medlem for Bornholms (Ingvard Jensen) Udtalelser, hans Argumentation gik ogsaa meget stærkt mod Flertallets paa det her nævnte Omraade.

Endelig talte det ærede Medlem for Skjoldelev (J. Nielsen) om Afskedigelsesparagraffen. Jeg vil da, til Trods for, at jeg ikke føler mig forpligtet til at forsvare denne Paragraf, gerne sige, at vi Socialdemokrater her have udtalt netop det samme, som det ærede Medlem hævdede, at det navnlig var Ansættelsesmaaden, det gjaldt om at ændre for at faa de bedst mulige Lærerkæfter, som Kommunens Beboere kunde ønske at knytte til Skolen; og det betød ikke saa meget med Afskedigelsesparagraffen, naar Beboerne ikke havde nogen nævneværdig Indfyldelse paa Ansættelsesmaaden. I Slutningen af sit Foredrag ytrede det ærede Medlem i høj Grad Betænkelighed ved Paragraffen, thi han udtalte saadan noget som: I Socialdemokrater, hvis Børn mulig komme til at sidde paa de Lærerpladser, kunne komme til at føle, hvad det vil sige at have gennemført denne Paragraf! Det forekom mig, at der heri laa en Tilstaaelse af, at det endnu ikke staar bedre til her i Landet, end at man kan vente politisk Forfølgelse ogsaa fra det Flertals Side, der i Øjeblikket har Magten i Kommunen og Staten. (Stemmer: Det er en fuldstændig Misforstaaelse. Det var lige det modsatte). Jeg beder undskylde, hvis jeg har misforstaaet det ærede Medlem for Skjoldelev. Men har jeg end misforstaaet det ærede Medlem, saa har jeg ikke misforstaaet, hvad ansete Mænd rundt omkring i Landet have udtalt i saa Henseende. Der stod paa et Møde for nogle Dage siden her paa Sjælland en Mand op, der kaldte sig Agrar, og fraraadede de tilstedeværende at ansætte radikale og socialistiske Lærere, thi de vare ødelæggende for Ungdommen. I en saadan Udtalelse ligger et Vidnesbyrd om, at det ikke staar saa godt til med Aandsfriheden i Landet, som ønskeligt var. Den paagældende Gaardejer eller Proprietær viste ved den nævnte Udtalelse sit sande Sindelag, og for saa vidt han betyder noget i sin Kommune, er det sikkert muligt, at hans Anskuelser kunne give sig Udslag i Form af politisk Forfølgelse, naar Afskedigelses-